

Grenswaarde

Sinds 1 januari 2007 is in Nederland een nieuw, of beter gezegd een aangepast grenswaardestelsel, ingevoerd. Nu moet de werkgever zelf bepalen welke grenswaarde hij zal hanteren. De grenswaarde was voorheen bekend als Maximaal Aanvaarde Concentratie (MAC-waarde). Dit is de maximaal toegestane gemiddelde concentratie van een gas, damp, nevel of stof in de lucht. De maximaal aanvaarde concentratie van een stof werd door de overheid bepaald. Er is met deze waarde een aanvaarde concentratie vastgelegd waaronder een gezond volwassen persoon bij een vastgestelde blootstellingstijd zonder schadelijke gevolgen voor de eigen gezondheid of de gezondheid voor het nageslacht werkzaamheden mocht verrichten.

De definitie van grenswaarde is dezelfde als die voorheen voor de MAC waarde werd gebruikt, maar om verwarring te voorkomen wordt deze benaming niet meer gebruikt.

De invoering van het grenswaardestelsel heeft echter wel een groot verschil in die zin dat de overheid nu zoveel mogelijk details privaat wil laten regelen. Werkgevers en werknemers zijn nog meer dan voorheen zelf verantwoordelijk voor het veilig omgaan met stoffen op de werkplek. Uit dit oogpunt moeten zij nu zelf gezamenlijk grenswaarden vaststellen ter beperking van de blootstelling van werknemers aan stoffen op de werkplek, tot een niveau dat geen schade aan de gezondheid van werknemers optreedt.

Bij de vaststelling van de grenswaarde wordt het standpunt gehanteerd dat deze concentratie ook bij herhaald en langdurige blootstelling de gezondheid van de werknemer en zijn nageslacht niet mag benadelen. Van sommige stoffen is de grenswaarde niet bekend. Dat wil niet zeggen dat deze stoffen ongevaarlijk zijn. Het wil alleen zeggen dat we nog niet weten of en hoe gevaarlijk ze zijn.